

Spis treści

1	METRYKI	3
1.1	METRYKA	3
1.2	KULA	3
1.3	ZBIEŻNOŚĆ	4
1.4	ZBIORY OTWARTE	4
1.5	ZBIORY DOMKNIĘTE	5
2	PODPRZESTRZENIE METRYCZNE	6
2.1	PODPRZESTRZEŃ	6
2.2	HOMEOMORFIZMY	7
2.3	TOPOLOGIA	7
2.4	BAZA	8
2.5	TOPOLOGIA STRZAŁKI	8
2.6	UZWARCENIE ALEKSANDROWA na \mathbb{R}	8
2.7	PRZESTRZEŃ OŚRODKOWA	9
3	ZBIÓR CANTORA	11
4	KOSTKA HILBERTA $[0, 1]^N$	11
5	ZWARTOŚĆ, SPÓJNOŚĆ	13
5.1	PRZESTRZEŃ ZWARTA	13

1 METRYKI

1.1 METRYKA

METRYKA na zbiorze X nazywamy funkcję
$$d : X \times X \rightarrow [0, \infty)$$
przedstawia sposób mierzenia odległości

Żeby dana funkcja była metryką, musi spełniać następujące warunki:

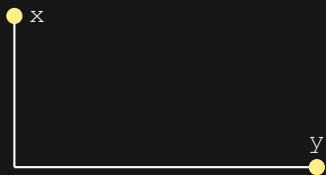
- 1. $d(x,x) = 0 \wedge d(x,y) > 0$, jeśli $x \neq y$
- 2. $(\forall x,y) d(x,y) = d(y,x)$ - symetria
- 3. $(\forall x,y,z) d(x,y) \leq d(x,z) + d(z,y)$ - warunek Δ

METRYKI EUKLIDESOWE:

\mathbb{R} : $d(x,y) = |x - y|$
 \mathbb{R}^2 : $d(x,y) = \sqrt{(x(0) - y(0))^2 + (x(1) - y(1))^2}$
 \mathbb{R}^n : $d(x,y) = \sqrt{(x(0) - y(0))^2 + \dots + (x(n-1) - y(n-1))^2}$

METRYKA MIASTO, taksówkowa, nowojorska

\mathbb{R}^2 : $d(x,y) = |x(0) - y(0)| + |x(1) - y(1)|$

METRYKA MAKSIMUM

\mathbb{R}^2 : $d(x,y) = \max(|x(0) - y(0)|, |x(1) - y(1)|)$

tutaj muszę dokończyć metryki

1.2 KULA

Kulą o środku $x \in X$ i promieniu r nazywamy:
$$B_r(x) = \{y \in X : d(x,y) < r\}$$

\mathbb{R} , m. euklidesowa:	\mathbb{R}^2 , m. euklidesowa	\mathbb{R}^2 , m. miasto	\mathbb{R}^2 , m. maksimum
\mathbb{R}^2 , m. centrum		$C[0,1]$, m. supremum	$C[0,1]$, m. całkowa
narysję potem		narysuje	potem

1.3 ZBIEŻNOŚĆ

CIĄG (x_n) ZBIEGA do $x \in X$, jeżeli

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists N)(\forall n > N) d(x_n, x) < \varepsilon$$

W każdej kuli o środku w x leżą prawie wszystkie wyrazy (x_n)

Dla przestrzeni metrycznej $(\mathbb{R}^n, d_{\text{eukl}})$

$$(x_n) \xrightarrow{d} x \iff (\forall i < \infty) x_n(i) \rightarrow x(i),$$

czyli ciąg zbiega w metryce euklidesowej wtedy i tylko wtedy, gdy wszystkie współrzędne są zbieżnymi ciągami liczb rzeczywistych.

W metryce dyskretnej jedynie ciągi stałe mogą być zbieżne - kule dla $r \geq 1$ to cała przestrzeń, a dla $r < 1$ kula to tylko punkt.

Zbieżność jednostajna jest tym samym, co zbieżność w metryce supremum:

$$(f_n) \xrightarrow{d_{\text{sup}}} f \iff (f_n) \xrightarrow{\rightarrow} f.$$

1.4 ZBIORY OTWARTE

$U \subseteq X$ jest **zbiorem otwartym**, jeśli na każdym punkcie ze zbioru można opisać kulę, która zawiera się w zbiorze U

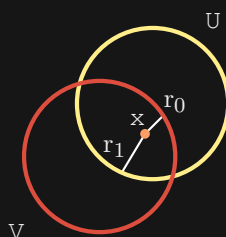
$$(\forall z \in U)(\exists r > 0) B_r(z) \subseteq U$$

Rodzina zbiorów otwartych jest zamknięta na wszelkie możliwe sumy

Jeśli dane są dwa zbiory, U i V , których przekrój $U \cap V$ jest otwarty i rodzina zbiorów otwartych \mathcal{U} która je zawiera, to suma tej rodziny też jest otwarta.

DOWOD:

Przekrój zbiorów otwartych jest zbiorem otwartym.

Dla dowolnego $x \in U \cap V$ możemy znaleźć dwie takie kule:

$$(\exists r_0 > 0) B_{r_0}(x) \subseteq V$$

$$(\exists r_1 > 0) B_{r_1}(x) \subseteq U$$

Nie mamy gwarancji, że obie kule będą zawierać się w $U \cap V$, ale jedna na pewno będzie się zawierać.

i smiga

DOWOD:

Suma rodziny zbiorów otwartych jest zbiorem otwartym.

Niech x należy do sumy rodziny zbiorów otwartych:

$$x \in \bigcup \mathcal{U},$$

czyli

$$(\exists U \in \mathcal{U}) x \in U.$$

Ponieważ U jest zbiorem otwartym, to zawiera się w nim kula opisana na x . Skoro U należy do rodziny zbiorów otwartych, to

$$x \in U \wedge x \in \bigcup \mathcal{U}.$$

W takim razie na każdym punkcie należącym do rodziny zbiorów otwartych możemy opisać kulę, więc jest ona otwarta.

i smiga

U jest zbiorem otwartym $\iff U$ jest sumą kul.

DOWOD:

\Leftarrow wynika m.in. z twierdzenia wyżej.

\Rightarrow

Ponieważ U jest zbiorem otwartym, to z definicji

$$(\forall x \in U)(\exists r_x > 0) B_{r_x} \subseteq U$$

Rozważmy sumę

$$\bigcup_{x \in U} B_{r_x}(x)$$

Ponieważ sumujemy wyłącznie po kulach zawierających się w U , suma ta nie może być większa niż U . Zawierają się w niej wszystkie punkty z U , więc możemy napisać

$$\bigcup_{x \in U} B_{r_x}(x) = U$$

i smiga

1.5 ZBIORY DOMKNIĘTE

$F \subseteq X$ jest **zbiorem domkniętym**, jeśli każdy ciąg zbieżny z F ma granicę w F

Jeżeli U jest zbiorem otwartym, to U^c jest zbiorem domkniętym

DOWOD:

Niech (x_n) będzie ciągiem zbieżnym z U^c . Jeśli U^c nie jest domknięte, to (x_n) musi zbiegać do pewnego punktu $x \in U$, czyli

$$(\exists r > 0) B_r(x) \subseteq U.$$

Ale wówczas nieskończenie wiele punktów ciągu (x_n) należy do U , co jest sprzeczne z założeniem, że (x_n) jest ciągiem zbieżnym z U^c .

i smiga

2 PODPRZESTRZENIE METRYCZNE

2.1 PODPRZESTRZEŃ

PODPRZESTRZEŃ (X, d) to (A, d) , $A \subseteq X$

formalnie (A, d) nie jest przestrzenią metryczną – musimy obciąć $d|_{A \times A}$

PRZYKŁAD:

Dana jest prosta \mathbb{R} z metryką euklidesową. Rozważmy na niej zbiór $[0, 1]$. Jednym ze zbiorów w tej podprzestrzeni jest:

Ponieważ dla podprzestrzeni $[0, 1]$ nie istnieją punkty mniejsze niż 0, to ten zbiór jest otwartą kulą.

Na \mathbb{R}^2 z metryką centrum wybieramy okrąg o promieniu $\frac{1}{2}$ i środku w $(0, 0)$. Taka podprzestrzeń jest bardzo podobna do przestrzeni dyskretnej – każde dwa różne punkty są oddalone od siebie o dokładnie 1.

Funkcja z jednej przestrzeni metrycznej (X, d) w inną przestrzeń metryczną (Y, ρ) :

$$f: X \rightarrow Y$$

jest ciągła, jeśli

$$(\forall x \in X)(\exists \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)(\forall y) d(x, y) < \delta \implies \rho(f(x), f(y)) < \varepsilon$$

Dodatkowo, wówczas równoważne są warunki:

1. f jest funkcją ciągłą
2. (x_n) – ciąg z X taki, że $\lim x_n = x \implies \lim f(x_n) = f(x)$ (zbieżność wg. Heinego – ciąg wartości zbiega do wartości granicy)
3. $f^{-1}[U]$ jest otwarty dla każdego otwartego $U \subseteq Y$

DOWOD:

Pokażemy implikację $3 \implies 1$

Dana jest funkcja

$$f: X \rightarrow Y$$

Weźmy kulę $B_\varepsilon(f(x)) \subseteq Y$. Ponieważ jest zbiorem otwartym, to z założenia 3

$$(\exists U \underset{\text{otw}}{\subseteq} X) f^{-1}[B_\varepsilon(f(x))] = U.$$

Z definicji zbioru otwartego wiemy, że na dowolnym punkcie U możemy opisać kulę

$$(\exists \delta > 0) B_\delta(x) \subseteq U$$

Dla $y \in B_\delta(x)$

$$d(x, y) < \delta.$$

Natomiast

$$f(y) \in f(B_\delta(x)) \subseteq B_\varepsilon(f(x)),$$

czyli $d(x, y) < \delta$ oraz $d(f(x), f(y)) < \varepsilon$.

i smiga

2.2 HOMEOMORFIZMY

HOMEOMORFIZM ($X \cong Y$) nazywamy taką funkcję $f: (X, d) \rightarrow (Y, \rho)$, która:

1. f jest ciągłą bijekcją
2. f^{-1} jest ciągła

PRZYKŁADY:

$[0, 1] \cong [0, 2]$ dla funkcji np. $f(x) = 2x$

$(\mathbb{R}^2, d_{\text{euk}}) \cong (\mathbb{R}^2, d_{\text{miast}})$ dla funkcji $f(x, y) = \langle x, y \rangle$

(X, d) - dowolna przestrzeń metryczna. Rozważmy poniższą metrykę:

$$d'(x, y) = \begin{cases} d(x, y) & d(x, y) < 1 \\ 1 & \text{wpp} \end{cases}$$

Wtedy $(X, d) \cong (X, d')$. Możemy zmieniać zakres punktów, które wyrzucamy i to nie wpływa na istnienie homeomorfizmu.

2.3 TOPOLOGIA

TOPOLOGIA na zbiorze X nazywamy

rodzinę $\mathcal{U} \subseteq \mathcal{P}(X)$ taką, że

$$\emptyset \in \mathcal{U}, X \in \mathcal{U}$$

jest zamknięta na skończone przekroje

jest zamknięta na dowolne sumy

Jeśli (X, d) jest przestrzenią metryczną, to topologią jest rodzina zbiorów otwartych, która spełnia warunki topologii.

(X, \mathcal{U}) to przestrzeń topologiczna

Dla pewnego zbieżnego ciągu elementów $X \lim x_n = x$. Korzystając z pojęcia *przestrzeni topologicznych*, zbieżność można zdefiniować:

$$(\forall U \in \mathcal{U}) x \in U \implies (\exists N)(\forall n > N) x_n \in U$$

Przestrzeń topologiczna jest PRZESTRZENIĄ HANSDORFA, jeżeli

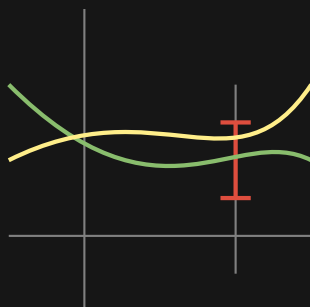
$$(\forall x \neq y \in X)(\exists U, V) (x \in U \wedge y \in V) \wedge U \cap V = \emptyset$$

Czyli dla dowolnych dwóch punktów mogę znaleźć dwa rozłączne zbiory otwarte

$C[0, 1]$ - funkcje ciągłe na odcinku $[0, 1]$. Weźmy I , przedział otwarty na \mathbb{R} . Niech $x \in [0, 1]$ oraz

$$A_x^I = \{f \in C[0, 1] : f(x) \in I\}.$$

Czyli wybieramy x i stawiamy nad nim bramkę równą I . Do zbioru A_x^I będą należeć wszystkie funkcje, które przez tę bramkę przejdą.

Rozważmy zbiory postaci $A_{x_0}^{I_0} \cap \dots \cap A_{x_n}^{I_n}$. Z sum takich zbiorów tworzę rodzinę \mathcal{U} , która jest topologią na $[0,1]$.

Przyjrzyjmy się ciagom zbieżnym w tej topologii.

$$f_n \rightarrow f \implies (\forall x \in [0,1]) f_n(x) \xrightarrow{\text{euk}} f(x)$$

Wiemy, że f_n jest zbieżne, ale czemu $f_n(x)$ miałyby być zbieżne?

DOWOD:

Dla pewnego $\varepsilon > 0$ i przedziału

$$I = (f(x) - \varepsilon, f(x) + \varepsilon)$$

mamy:

$$(\exists N)(\forall n > N) f_n \in A_x^I.$$

Ponieważ $f(x)$ jest środkiem naszego przedziału i $f_n \rightarrow f$, to $f \in A_x^I$. Pokazaliśmy więc, że

$$(\forall n > N) |f_n(x) - f(x)| < \varepsilon.$$

Taka topologia nazywa się topologią zbieżności punktowej.

i smiga

2.4 BAZA

BAZA dla topologii to taka rodzina zbiorów otwartych, że każdy niepusty i otwarty podzbiór tej przestrzeni można wysumować przy pomocy pewnych elementów bazy

2.5 TOPOLOGIA STRZAŁKI

Rozważamy zbiory w \mathbb{R}

$$B = \{[a, b) : a < b\},$$

które są otwarte (owarto-domknięte)

Topologia strzałki jest bogarsza niż topologia euklidesowa – każdy otwarty zbiór w sensie euklidesowym jest też otwarty w sensie topologii strzałki. W dodatku jest to przestrzeń *Handsdorffa*.

Ciagi zbieżne w strzałce to

$$\left(\frac{1}{n}\right)_{n \in \mathbb{N}} \rightarrow 0,$$

ale już $\left(\frac{a}{n}\right)$ nie jest ciągiem zbieżnym w strzałce, bo wszystkie jego wyrazy są poza badanym przedziałem.

Strzałka nie jest metryzowalna.

2.6 UZWARCENIE ALEKSANDROWA na \mathbb{R}

aka przestrzeń z gruszką

PRZESTRZEŃ ZWARTA – przestrzeń topologiczna, że z dowolnego jej pokrycia zbiorami otwartymi można wybrać pokrycie skończone

UZWARCENIE – rozszerzenie danej przestrzeni

topologicznej tak, by była ona przestrzenią zwartą.

OTOCZENIE – dowolny zbiór, który zawiera zbiór otwarty zawierający dany punkt.

PRZESTRZEŃ Z GRUSZKĄ

Mamy \mathbb{R} i jakieś ε . Otoczenia wszystkich liczb \mathbb{R} to

$$r : \{r\},$$

czyli singletony liczb rzeczywistych są tutaj otwarte. Otoczeniem ε są z kolei

$$\varepsilon : \{\varepsilon\} \cup A,$$

takie, że $A \subseteq \mathbb{R}$ oraz $\mathbb{R} \setminus A$ jest skończony.

Topologię w uzwarceniu Aleksandrowa można zdefiniować w dowolny sposób, musi tylko jasno wynikać, co jest zbiorem otwartym, a co zamkniętym.

Uzwarcenie Aleksandrowa jest przestrzenią **Hansdorffa**

Jak wyglądają ciągi zbieżne?

$$\left(\frac{1}{n}\right)_{n \in \mathbb{N}} \rightarrow \varepsilon$$

ponieważ tylko skończenie wiele punktów może być zignorowanych przez otoczenie ε . W takim razie możemy powiedzieć, że jeśli mamy dowolny (x_n) różnowartościowy, to

$$\lim x_n = \varepsilon,$$

bo $\varepsilon \in U$, gdzie U jest zbiorem otwartym i istnieje skończenie wiele n takich, że $x_n \notin U$.

2.7 PRZESTRZEŃ OŚRODKOWA

Zbiór $A \subseteq X$ jest **ZBIOREM GĘSTYM**, jeżeli

$$(\forall U \neq \emptyset) U \cap A \neq \emptyset \iff \overline{A} = X$$

otw

jest to zbiór otwarty, który kroi się niepusto z każdym zbiorem otwartym (lub dopełnia się do całej przestrzeni)

Przestrzeń X jest **OŚRODKOWA**,
jeśli istnieje w niej przeliczalny zbiór gęsty

PRZYKŁADY:

\mathbb{R} z metryką euklidesową: $\mathbb{Q} \subseteq \mathbb{R}$

\mathbb{R}^2 z metryką euklidesową: $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$

\mathbb{R}^2 z metryką miasto: $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$ bo zbiory otwarte w metryce miasto są takie same jak w euklidesowej

kostka Cantora $(\{0,1\}^{\mathbb{N}})$: ciągi stałe od pewnego miejsca (czyli skończone, ale sztucznie przedłużone do nieskończoności) – jest ich przeliczalnie wiele i jest to zbiór gęsty.

ANTYPRZYKŁAD:

\mathbb{R}^2 z metryką dyskretną: zbiór gęsty A musi się kroić niepusto z każdym singletonem, więc

$$(\forall x) A \cap \{x\} \neq \emptyset \iff A = \mathbb{R}$$

\mathbb{R}^2 z metryką centrum: intuicja podpowiada, że $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$ jest przeliczalnym zbiorem gęstym, ale jeśli kula leży na prostej o wyrazach niewymiernych, np $y = \pi x$, to kroi się pusto z $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$.

W przestrzeni metrycznej (X, d) **zbiór $A \subseteq X$ jest gęsty** \iff dla każdej kuli $B_r(x)$ istnieje $a \in A$ bliżej x niż kula

$$A \text{ - zb. gęsty} \iff (\forall x \in X)(\forall \varepsilon > 0)(\exists a \in A) d(x, a) < \varepsilon$$

DOWOD:

\implies

Założmy, że twierdzenie jest nieprawdziwe, czyli dla zbioru gęstego A i przestrzeni metrycznej (X, d) istnieje kula o promieniu ε i środku $x \in X$ taka, że nie zawiera elementów z A :

$$(\exists x) B_\varepsilon(x) \cap A = \emptyset$$

W takim razie A tnie się pusto ze zbiorem otwartym $B_\varepsilon(x)$, więc nie jest zbiorem gęstym.

\Leftarrow

Niech U będzie zbiorem otwartym

$$U \in X,$$

czyli możemy założyć, że istnieje kula:

$$(\exists B_r(x)) B_r(x) \subseteq U.$$

Czyli kula $B_r(x)$ zawiera się w otwartym zbiorze U , więc istnieje w U punkt, który leży w tej kuli:

$$(\exists u \in U) d(x, u) < r,$$

a więc kula tnie się niepusto ze zbiorem U :

$$U \cap B_r(x) \neq \emptyset.$$

i smiga

Jeśli istnieje $f: X \rightarrow Y$, która jest ciągła i na,
to jeżeli X jest przestrzenią ośrodkową,
to Y też jest przestrzenią ośrodkową

Ośrodkowość **przenosi się przez ciągłe suriekcje**

DOWOD:

Chcemy zdefiniować przeliczalny zbiór gęsty w Y mając tylko $f: X \rightarrow Y$.

Niech $A \subseteq X$ będzie zbiorem gęstym. Rozważmy obraz A przez funkcję f :

$$B = f[A].$$

Ponieważ B jest obrazem zbioru przeliczalnego przez ciągłą suriekcję, to on też jest zbiorem przeliczalnym. Pozostaje udowodnić, że jest to zbiór gęsty.

Weźmy dowolny zbiór otwarty w Y :

$$U \subseteq Y.$$

otw

Wtedy $f^{-1}[U] \subseteq X$ jest zbiorem otwartym, ponieważ f jest ciągła i na. W takim razie, zbiorem gęstym w Y jest $f[A]$:

$$(\exists a \in A) a \in f^{-1}[U] \wedge f(a) \in U \cap f[A] \neq \emptyset$$

i smiga

3 ZBIÓR CANTORA

Zbiór Cantora, C , jest przekrojem zbiorów domkniętych, więc sam też jest zbiorem domkniętym. Zbiór Cantora jest homeomorficzny z kostką Cantora

$$C \cong \{0, 1\}^{\mathbb{N}}$$

Zdefiniujmy odpowiednią funkcję:

$$f: \{0, 1\}^{\mathbb{N}} \rightarrow C$$

Niech s będzie skończonym ciągiem 0, 1. Wówczas C to ciąg, który w zbiorze Cantora przyjmuje lewy lub prawy podzbiór poprzedniego zbioru w zależności od tego, czy pojawia się 0 czy 1:

$$f(x) = y \quad \bigcap D_s = \{y\}$$

4 KOSTKA HILBERTA $[0, 1]^{\mathbb{N}}$

METRYKA NA KOSTCE HILBERTA:

$$d(x, y) = \sum_{n \in \mathbb{N}} |x(n) - y(n)| \cdot \frac{1}{2^n}$$

$C^{(a,b)} = \{x \in [0, 1]^{\mathbb{N}} : x(n) \in (a, b)\}$ - wszystkie ciągi z kostki Hilberta, które na n współrzędnej spełniają pewne wymagania. Można to wyobrazić sobie jako bramki ustawione na odpowiedniej n i tylko ciągi, które przechodzą przez nią należą do $C_n^{(a,b)}$.

Skończone przekroje zbiorów postaci $C_n^{(a,b)}$ stanowią bazę $[0, 1]^{\mathbb{N}}$.

DOWOD:

Pokażemy, że baza \mathcal{B} topologii to suma pewnych jej elementów:

$$(\forall x)(\forall U \underset{\text{otw}}{\ni} x)(\exists B \in \mathcal{B}) x \in B \subseteq U$$

W przypadku przestrzeni metrycznej nie musimy brać każdego zbioru otwartego z osobna, bo wiemy, że wszystkie zbioru otwarte są sumą kul, a zbiór kul jest bazą przestrzeni metrycznych.

$$(\forall x \in [0, 1]^{\mathbb{N}})(\forall \varepsilon > 0)(\exists B \in \mathcal{B}) x \in B \subseteq B_\varepsilon(x).$$

Weźmy dowolny punkt $x \in [0, 1]^{\mathbb{N}}$ oraz dowolny $\varepsilon > 0$. Chcemy ustawić na x bramkę tak, żeby nasz ciąg przez niego przeszedł oraz żeby ta bramka na pewno była w kuli.

W kostce Hilberta musimy ociąć ogony (nieskończone rozwinięcia zamienić na rozwinięcia od pewnego momentu zawierające tylko 0):

$$(\exists N \in \mathbb{N}) \sum_{k > N} \frac{1}{2^k} < \frac{\varepsilon}{2}$$

Niech dla każdego $n \leq N$

$$I_n = (x(n) - \frac{\varepsilon}{4}, x(n) + \frac{\varepsilon}{4}),$$

czyli na kolejnych miejscach ustawiamy bramki o średnicy $\frac{\varepsilon}{2}$. Ich przekrój to

$$x \in \bigcap_{n \leq N} C_n^{I_n}.$$

Weźmy dowolny $y \in \bigcap_{n \leq N} C_n^{I_n}$. Jego odległość od x to

$$d(x, y) = \sum_{n \in \mathbb{N}} \frac{|x(n) - y(n)|}{2^n} = \sum_{n \leq N} \frac{|x(n) - y(n)|}{2^n} + \sum_{n > N} \frac{|x(n) - y(n)|}{2^n} < \varepsilon$$

Czyli każdy punkt w przekroju należy do kuli $B_\varepsilon(x)$.

i smiga

WNIOSKI:

- $\{0, 1^{\mathbb{N}}\}$ jest podzestroniem $[0, 1]^{\mathbb{N}}$, bo kulami są przekroje $\bigcap_{n \leq N} C_n^{I_n}$ - ustawiamy bramki na prefiksach
- Topologia na $[0, 1]^{\mathbb{N}}$ jest topologią zbieżności punktowej: ciąg zbiega w kostce Hilberta wtedy i tylko wtedy, gdy ciągi jego współrzędnych zbiegają w \mathbb{R} .

Niech X będzie przestrzenią metryczną i ośrodkową. Wtedy
 $(\exists Y \subseteq [0, 1]^{\mathbb{N}}) X \cong Y$

DOWOD:

Ponieważ X jest przestrzenią ośrodkową, to istnieje w niej przeliczalny zbiór gęsty, który kroi się niepusto ze wszystkimi zbiorami otwartymi:

$$(\exists D = \{d_1, \dots, d_n\}) D \subseteq Y$$

Zdefiniujemy funkcję

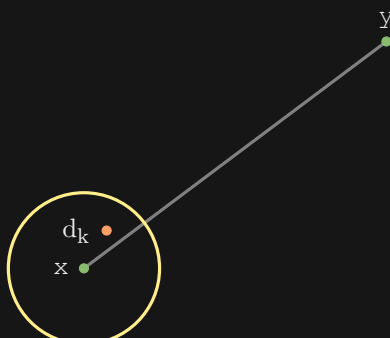
$$h: X \rightarrow [0, 1]^{\mathbb{N}} \\ h(x) = \langle d(x, d_1), d(x, d_2), \dots, d(x, d_n) \rangle,$$

która liczy kolejno odległości x od elementów zbioru gęstego w X .

Ponieważ działamy w przestrzeni metrycznej, to korzystając z twierdzenia wcześniej, możemy określić metrykę taką, że

$$(\forall x, y \in X) d(x, y) \leq 1$$

Funkcja h jest różnowartościowa, ponieważ dla każdych dwóch punktów możemy znaleźć kulę w której odległości od elementu zbioru bazowego do x i do y będą różne:

$$d(x, d_k) < d(y, d_k)$$

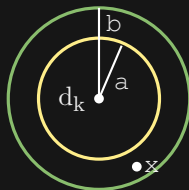
Funkcja h nie musi być na – jeśli tak by było, to każda przestrzeń metryczna byłaby homeomorficzna z kostką Hilberta. Wystarczy, że pokażemy $Y = h[X]$.

Pokażemy, że h i h^{-1} są ciągłe. Przyjrzyjmy się przeciobrazom zbiorów bazowych

$$h^{-1}[C_n^{(a,b)}].$$

Jeżeli są one otwarte, to również skończone przekroje takich zbiorów są otwarte.

$$C_n^{(a,b)} = \{x \in X : d(x, d_k) \in (a, b)\}$$

DOKONCZYĆ DOWÓD

5 ZWARTOŚĆ, SPÓJNOŚĆ

5.1 PRZESTRZEŃ ZWARTA

POKRYCIE – rodzina zbiorów otwartych sumująca się do X

$$\bigcup \mathcal{U} = X$$

Przestrzeń topologiczna X jest **ZWARTA**, gdy z każdego pokrycia można wybrać podpokrycie skończone.

$(0,1)$ w metryce euklidesowej nie jest zbiorem zwartym. Kontrprzykładem są coraz to mniejsze w średnicy przedziały otwarte:

Ich prawe granice zbiegają do 1, więc wyrzucenie nawet jednego zbioru nie da nam pokrycia.

$[0,1]$ w metryce euklidesowej jest zbiorem zwartym. Jeśli znowu podzielimy na coraz to mniejsze przedziały, to zawsze zostaje ten mały, który musi się sumować do 1. Wystarczy że go wybierzemy, a resztę tych maleństw wyrzucimy i w ten sposób otrzymamy podpokrycie skończone.

Przestrzeń metryczna jest **ZWARTA** wtedy i tylko wtedy, gdy z **każdego ciągu** możemy wybrać **podciąg zbieżny**.

TO WYPADAŁOBY DOWIEŚĆ, ALE MUSZĘ ZROZUMIEĆ SPÓJNOŚĆ

Twierdzenie Boltzana-Weierstrassa – każdy podciąg ograniczony na prostej ma podciąg zbieżny

(X,d) jest przestrzenią metryczną, $X \subseteq Y$

Jeżeli X jest zwarta, to

1. X jest ograniczona
2. X jest domknięty w Y .

Jeśli mamy metrykę euklidesową i \mathbb{R}^n , to implikacja zamienia się w równoważność, tzn $X \subseteq \mathbb{R}^n$ jest zwarty \iff jest domknięty i ograniczony.

Zbieżność jest przechodnia przez funkcje ciągłe i na, tzn $f:X \rightarrow Y$ jest ciągła i na oraz X jest zwarta, to Y jest zwarta.